

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ

שלשלת האור

שער
עשירי

היכל
תשיעי

רשימת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

•

ט"ז סיון תש"א, ליסאבון

הוצאה מיוחדת לרגל יובל השמונים

ט"ז סיון, ה'תש"א — ה'תשפ"א

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים ואחת לבריאה

RESHIMOT

16 SIVAN 5701—LISBON

Copyright © 2021

by

KEHOT PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718

editor@kehot.com / www.kehot.org

ORDER DEPARTMENT:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148

www.kehot.com

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior permission from the copyright holder.

The Kehot logo is a registered trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch®.

Printed in The United States of America

פתח דבר

בקשר עם יום הבהיר כ"ח סיון, שמונים שנה להצלת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע נ"ע מעמק הבכא האירופאי והגעתם צלחה לארצות הברית, בשנת תש"א. – שאז התחילה תנופה חדשה בהחזקת והפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות ע"י התייסדות המוסדות המרכזיים, "מחנה ישראל", "קה"ת", ו"מרכז לעיני חינוך" – הננו מוציאים לאור בהוצאה חדשה (עם תיקונים והוספות) רשימת "ט"ז סיון תש"א ליסאבון".

רשימה זו (נדפסה לראשונה בשנת תשנ"ה ב"רשימות" חוברת יא) נרשמה ערב עלייתם לספינה שהפליגה מעיר הנמל ליסבון שבפורטוגל בדרך לארה"ב (כמסופר ב"קובץ כ"ח סיון – יובל שנים" (קה"ת תנש"א) ע' 20 – שבתאריך י"ז סיון עלו כ"ק אדמו"ר והרבנית על ספינה של הספינה "סורפא פינטא" שהפליגה מליסבון לארה"ב) – ביאור מארז"ל (סנהדרין צח, א) "אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא".

*

ע"פ בקשת רבים – מופיעה תחילה רשימת כ"ק אדמו"ר כפי שנעתקה מגכתי"ק, ללא ציוני מראי-מקומות וכו', ורק בסיומה ולאחרי (בעמודים נפרדים) באה הרשימה עם פיענוח המשולב בין דברי הרב, כאשר דברי הרב מופיעים באותיות גדולות ומודגשות, וביניהם, באותיות קטנות יותר, בא הפיענוח, באמצעות הוספת תיבות קישור, לפענ"ד, לסייע בהבנת המשך הענין – לתועלת הלומדים, למען ירוץ בו הקורא, וכן ציוני מראי מקומות הבאים בשוה"ג.

פשוט, שהפיענוח וכו' שנערך ע"י המו"ל, אינו אלא בדרך אפשר ועל אחריות המו"ל בלבד, ובפרט שעמקו וכו' דברי כ"ק אדמו"ר, כנודע.

*

לחביבותא דמילתא – בא בתחילת הקונטרס פאקסימיליא מגוכתי"ק דרשימה זו.

*

ויה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד, "הקיצו ורננו שוכני עפר", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

מערכת "אוצר החסידים"

ט"ז סיון, ה'תשפ"א

שמונים שנה להצלת כ"ק אדמו"ר והרבנית הצדקנית זי"ע מעמק הבכא האירופאי, ברוקלין, נ"י.

זו' סיון תשא. ליסאבון.

(סנה') אין ב"ד בא עד שיבקש דג לחולה ולא ימצא.

בשמות שנק' משיח גדול בכולם משיח, ל' גדולה כפירש"י () למשחה ל' גדולה. ומשיחה היא רק בהתחלת ענין מצ"ע ולא בבא מצד יחוס אבות, שלכן אין מושחין מלך בן מלך (הוריות) לבד שאם היתה מחלוקת בדבר ובכ"ז נבחר הוא שג"ז מורה על מעלתו העצמית.

פחות שבשמות בן דוד היינו שמעלתו מצד אבותיו ונק' ע"ש וכמו שמצינו גבי שמות בן זכאי () ועייג"כ בן זומא בן עזאי.

ולכן בכ"מ שמדבר בפחיתות וצרות דרי דמשיחא נזכר השם ב"ד [צ"ע מסוטה () בעקבי דמשיחא חוצפא כו']

ונכפל רמז זה גם במלת דוד – וירמוז „ב"ד" ג"כ ע"ד בן חורין, ולא בן בפי „בנו" לבד, היינו שהוא בטבע ומדרי' דוד ואנכי תולעת גו' ודוד הוא הקטן גו' אם כה יאמר גו' הנני היינו בטול, מס"נ.

וזהו ב' הקצות שבמשיח, הנה ירום עבדי גו' מאד מאברהם כו' (זח"א), ובטול ביותר (לעיי' דרמ"צ מצות מינוי מלך)

והנה מרז"ל יתפרש בב' אופנים ע"ד כולו זכאי או כולו חייב.

במדרי' הפחותה: ב"ד מדרי' הנמוכה שבמשיח כנ"ל. וכנגד זה הדור ג"כ בבחי' פחותה אתכפיא כו'. חולה היינו מי שחטא ועבר כו' וכמש"נ (ישעי' א') מכף רגל גו' ואז נצרך לתשובה שמביאה רפואה כו' (יומא) והנה האפשריות שיחטוא האדם, הוא מפני ששוכח בשעה זו שאינו דבר נפרד ודבר ד' הוא המקיימו כו' וכמש"כ באריכות בסש"ב (פ). והנה ע"ד שמצינו (רמב"ן ויקרא) טעם ע"פ פשוט באסור אכילות בע"ח טמאים ובפרט הדורסים כו' מפני שמולידים בנפש אדם האוכלם מעין טבעם האכזרי עד"ז הוא להיפך לטוב. וזהו שעצה לחולה הוא דג שתמיד נמצאו במקום חיותם ומיד שפורשים כו' (ברכות). וזהו שפירש"י דג, דבר מועט. כי אתם המעט גו' דוד הוא הקטן גו'. ואם לא ימצא ה"ז סימן שכולו חייב ואז ב"ד בא.

במדרי' הגבוהה ביותר: חולה שחסר שער הנו"ן, ולכן הוא חולת אהבה [לעיי' רשימת ד' צרכים (הודות)], שאף שיהי' צד"ג עובד את ד' באהב"ת כו' (סש"ב) הוא יש מי שאוהב. ויבקשו דג, כנ"ל שתמיד נמצאים במקום חיותם, אבל לא ימצא לא ישיגנו ולא יגיענו [ע"ד הפי' בלקו"ת בהעלתך הצאן ובקר גו' ומצא להם] כי הרצוא הוא ליבטל לגמרי משא"כ דג שאף שדעת רשב"ג שכל שבים אינו חוצץ () הרי אין הלכה כמותו (בששה"ק תער"ב). וזהו כולו זכאי ואז יבוא ב"ד מס"נ וקב"ע מגיע למע' מע' עד רום כל המדריגות.

ט"ז סיון תש"א. ליסאבון.

א. איתא בגמרא (במסכת סנהדרין¹) „אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא“.

ויש לבאר קשר ושייכות הענינים (ביאת בן דוד ואי־מציאת דג לחולה) זה לזה – בהקדים:

בשמות שנקרא משיח – השם הגדול ככולם הוא „משיח“, לשון גדולה, כפירש"י², „למשחה לגדולה“.

וענין הגדולה מודגש גם בתוכן הענין ד„משיחה“ – (ש)היא רק בהתחלת ענין הבא מצד עצמו (מצד מעלתו העצמית, גדולה), ולא בענין הבא מצד יחוס אבות, שלכן „אין מושחין מלך בן מלך“ (כדאיתא בהוריות³), לבד שאם היתה מחלוקת בדבר ובכל זאת נבחר הוא דוקא, שאז מושחין גם מלך בן מלך, כהמשך הגמרא שם: „מפני מה משחו את שלמה מפני מחלוקתו של אדוני“, שגם זה – משיחת מלך בן מלך, כשהיתה מחלוקת בדבר (כיון שישנו בן נוסף⁴), ואעפ"כ נבחר הוא דוקא להיות מלך – מורה על מעלתו העצמית, ובזה מודגשת הגדולה שבענין המשיחה הקשורה ושייכת לשם „משיח“⁵.

ולאידך, הפחות שבשמות הוא „בן דוד“, היינו, שמעלתו אינה מצד עצמו, כמודגש בענין המשיחה שבשם „משיח“, אלא מצד אבותיו, ועד שנקרא (לא בשם עצמו, אלא) על שםם (על שם אבותיו), וכמו שמצינו גבי שמות „בן זכאי“⁶, ועייג"כ גבי „בן זומא“, „בן עזאי“⁷.

ולכן (כיון ש„בן דוד“ הוא הפחות שבשמות), בכ"מ שמדבר (במדרשי חז"ל) בפחיתות וצרות דרי דמשיחא, נזכר השם (הפחות) – „בן דוד“ [וצ"ע

(1) צח, א.

(2) קרח יח, ח – מספרי עה"פ. זכחים צא, א. וש"נ.

(3) יא, ב.

(4) ולא עוד אלא שיתכן שהוא גדול ממנו, כבהוריות שם בנוגע למשיחת יהואחז מפני יהויקים: „שהי' (יהויקים) גדול ממנו שתי שנים“, ואעפ"כ משחו את יהואחז.

(5) ע"ד השייכות דמשיחה (בשמן המשחה) למשיח – ראה לקו"ש חכ"ג ע' 197 ובהנסמן שם.

(6) ראה סנהדרין מא, ריש ע"ב: „כי הוה למד, בן זכאי הוה קרי לי, כתלמיד היושב לפני רבו, כי הוה לימד, הוה קרי לי רבן יוחנן בן זכאי“.

(7) ראה קידושין מט, ריש ע"ב: „על מנת שאני תלמיד, אין אומרים כשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא כו“, ובפרש"י: „תלמידים היו ובחורים ולא באו לכלל סמיכה כו“. ומזה מובן שקריאתם ע"ש אבותיהם, „בן עזאי“, „בן זומא“ (מבלי להזכירם בשם שמעון), הו"ע של פחיתות.

מסוטה⁸ בעקבי דמשיחא חוצפא כו' — שמדבר אודות פחיתות וצרות אותו הזמן, ואעפ"כ לא נזכר השם „בן דוד“, אלא „עקבי משיחא“.

ויש להוסיף, שנכפל רמז זה (הפחיתות שבשם „בן דוד“) לא רק בכך שנקרא ע"ש אבותיו, אלא גם בהשם עצמו, במלת דוד — ובהקדמה, שנוסף לכך ש„בן דוד“ פירושו בנו של דוד, ירמוז „בן דוד“ ג"כ ע"ד בן חורין⁹ (ולא בן בפ"י „בנו“ לבד), היינו שהוא „בן דוד“ עצמו) בטבע ומדריגת דוד — שענינו כמ"ש „ואנכי תולעת גו"¹⁰, „ודוד הוא הקטן גו"¹¹, „אם כה יאמר גו' הנני"¹², היינו, שענינו של דוד „בן דוד“ הוא ביטול, מס"נ¹³.

וזהו (ב' השמות הנ"ל: משיח — הגדול שבכולם, ו„בן דוד“ — הפחות שבכולם) ב' הקצות שבמשיח: מחד גיסא — כתיב ב"י¹⁴, הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד, „מאברהם כו'“ (כדאיתא בזח"א¹⁵), ומאידך גיסא — בטול ביותר¹⁶ (לעיין דרמ"צ מצות מינוי מלך¹⁷).

ב. והנה, ע"פ הקדמה הנ"ל — מרז"ל („אין בן דוד בא עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא“) יתפרש בב' אופנים, ע"ד כולו זכאי או כולו חייב¹⁸ (שהם כנגד ב' הקצוות שבמשיח), כדלקמן.

אופן הא' — במדרי' הפחותה, ע"ד „כולו חייב“:

בן דוד — מדרי' הנמוכה שבמשיח, כנ"ל. וכנגד זה — הדור ג"כ בבחי' פחותה, היינו, שעבודתו היא בבחינת אתכפיא כו' בלבד. ובדור כזה יש חולה — היינו מי שחטא ועבר כו', וכמש"נ (ישע"י

(8) בסופה.

(9) ראה גם תורת לוי"צ ריש ע' רכ. רשימות חוברת ג' ע' 14. חוברת ד' ע' 18. ע' 60.

(10) תהלים כב, ז. וראה חולין פט, א.

(11) שמואל"א יז, יד. וראה חולין ס, ב ובחזא"ג מהרש"א.

(12) שמואל"ב טו, כ.

(13) וראה לקמן בסיום הענין.

(14) ישע"י נב, יג.

(15) קפא, ריש ע"ב „ונשא מסטרא דאברהם, וגבה מסטרא דיצחק, מאד מסטרא דיעקב“. וראה גם תנחומא תולדות יד („ירום מאברהם ונשא מיצחק וגבה מיעקב .. ונשא משה“).

(16) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 194 בפירוש „ועבדי דוד מלך עליהם“ — „מלך המשיח מתייחס לדהע"ה דוקא, דמעלתו העצמי הוא הענוה .. וכן הוא מעלת המשיח שיהי' עניו, דהגם שיהי' בתכלית הגדלות .. בכ"ז יהי' בתכלית הענוה והביטול ללמוד גם עם אנשים פשוטים .. ולכן נקרא מלך המשיח ע"ש דוד, שהי' מופלא בענוה ובביטול“.

(17) אולי הכוונה להמבואר שם (קי, ב) שגם בימות המשיח יצטרכו לענין הביטול — ענינו של מלך — בדרגא נעלית יותר (וראה בארוכה רשימות חוברת ד' ע' 38), וכיון שהביטול נפעל ע"י המלך, מובן, שבמשיח עצמו צ"ל ענין הביטול עוד יותר.

(18) כדאיתא בסנהדרין שם — בהמשך הסוגיא — „אין בן דוד בא אלא בדור שכולו זכאי או כולו חייב“.

א'19) בדברי התוכחה על חטאים כו', "מכף רגל גו'", שמוה מובן שענין החטא הוא בדוגמת חולי. ואז נצרך לתשובה שמביאה רפואה כו' (כדאיאת ביומא²⁰) – תיקון החולי.

והנה, האפשריות שיחטוא האדם (ענין החולי), הוא, מפני ששוכח בשעה זו שאינו דבר נפרד (אלא) ודבר ד' הוא המקיימו כו', וכמש"כ באריכות בסש"ב²¹. ולכן, העצה והתיקון (רפואה) לזה – שיזכור תמיד דביקותו והתקשרותו עם מקור חיותו וקיימו כו'.

וענין זה מרומז ב"יתבקש דג לחולה":

דהנה, ע"ד שמצינו (רמב"ן ויקרא²²) טעם, ע"פ פשוט, באסור אכילת בעלי-חיים טמאים, ובפרט הדורסים כו', מפני שמולידים בנפש אדם האוכלם מעין טבעם האכזרי – ע"ד"ז הוא להיפך, לטוב, שאכילת בעלי-חיים שיש להם תכונה טובה, מולידה בנפש אדם האוכלם מעין טבעם הטוב.

וזהו שעצה לחולה הוא דג – כי, מעלת הדגים שתמיד נמצאו במקום חיותם, ומיד שפורשים כו' (כדאיאת בכרכות²³), היינו, שנרגש בהם תמיד הביטול והדביקות למקור חיותם. וזהו שפירש"י²⁴ דג, דבר מועט – "כי אתם המעט גו"²⁵, "דוד הוא הקטן גו'". ולכן, אכילת דג מולידה בנפש האדם

19) פסוק ו' ("מכף רגל ועד ראש אין בו מתום פצע וחבורה ומכה טרי").

20) פו, סע"א ("גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם").

21) ראה תניא פ"כ ואילך (ושם מבאר "ענין ומהות אחדותו של הקב"ה", כי התהוות כל העולמות עליונים ותחתונים מאין ליש וחיותם וקיומם המקיימם שלא יחזרו להיות אין אפס ממש כשהי' אינו אלא דבר ה' ורוח פיו ית' המלושב בהם", ועפ"ז מבאר, ש"עיקר ושרש ע"ז הוא מה שנחשב לדבר בפני עצמו נפרד .. והרי זו כפירה באחדותו האמיתית דכולא קמי' כלא חשיב ובטל באמת לו ית' ולרצונו המחי' את כולם ומההו אותם מאין ליש תמיד", ומוסיף לבאר שכן הוא בכל עבירה, ש"העוברה .. הוא בתכלית הפירוד מיחודו ואחדותו ית'", והאפשרות לכך אינה אלא מצד "רוח שטות והשכחה כו'"). וראה גם רשימות חוברת ד' ע' 45.

22) יא, יג. וראה גם בפירושו לפ' ראה יד, ג. רמ"א יו"ד ספ"א ס"ז. ועוד.

23) סא, ב. – ושם: "משל לושעל שהי' מהלך על גב הנהר וראה דגים .. אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה .. אמרו לו .. ומה במקום חיותנו (במים) כו' במקום מיתתנו כו' (וראה גם ע"ז ג, ב: "דגים שבים כיוון שעולין ליבשה מיד מתים, אף בני אדם כיוון שפורשין מדברי תורה וכו'").

24) ראה פרש"י סוכה מד, סע"ב (ד"ה כסא דהרסנא): "סעודה מועטת, דגים קטנים וכו'". וראה גם שבת קיח, ב: "אפי' דבר מונע ולכבוד שבת עשאו הרי זה עונג .. מאי היא .. כסא דהרסנא", ופירש רש"י: "דגים קטנים כו'" (ולהעיר מהגהות היעב"ץ: וי"ג כאן (בענין "אין בן דוד בא עד שיתבקש דג כו'") דג קטן. ועי' ברכות נ"ז ב"*) .

25) ואתחנן ז, ז (ובפרש"י (מחולין פט, א) – "ממעטין עצמכם").

* ושם: "ששה דברים מרפאין את החולה .. וי"א אף דגים קטנים" – נתבאר בלקוטי לוי"צ לזח"ג ע' רלו ואילך.

האוכלו תכונת הביטול והדביקות למקור חיותו, שע"ז מתבטל האפשריות לענין החטא (חולי).

ואם „יתבקש דג לחולה ולא ימצא“ שלא ימצא ענין הביטול והדביקות לשלול האפשריות לחטא – ה"ז סימן שכולו חייב, ואז בן דוד בא (וכנ"ל שנקרא „בן דוד“ דוקא, הפחות שבשמות, בגלל פחיתות הדור, שכולו חייב).

ג. ואופן הב' – במדר"י הגבוהה ביותר, ע"ד „כולו זכאי“:

חולה – בגימטריא מ"ט, כנגד מ"ט שערי בינה, אלא שחסר שער הנו"ן, ולכן (כיוון שחפץ ומתוקק להגיע גם לשער הנו"ן) – הוא חולה, חולת אהבה²⁶ [לעייין רשימת ד' צריכים להודות²⁷].

אמנם, כיון שאף שיהי' צדיק גמור עובד את ד' באהבה בתענוגים, אעפ"כ, אינו בטל במציאות לגמרי כו' רק הוא דבר בפני עצמו ירא ה' ואוהבו (כדאיתא בסש"ב²⁸), יש מי שאוהב²⁹, ובמילא יש צורך בענין הביטול – לכן, כדי לפעול בו שלימות הביטול, יבקשו דג – כנ"ל במעלת הדגים שתמיד נמצאים במקום חיותם, שע"ז יבוא לתכלית הביטול.

אבל – לא ימצא – (שהדג) לא ישיגנו ולא יגיענו [ע"ד הפי' בלקו"ת (פרשתנו) בהעלותך³⁰ עה"פ³¹ „הצאן ובקר גו' אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם“ – „פי' ומצא להם שהצאן ובקר ימצאם וישגם (לבני"י) ברדוף אחריהם להמשיכם למטה ויפלו ממדרגת משה כו' .. אך לגבי מדרגת משה אפי' אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם ג"כ, שגם בחי' זו דדגים (שהם מעלמא דאתכסיא, למעלה מצאן ובקר שהם מעלמא דאתגליא) ימשיך ויוריד למטה ממדרגת משה .. כיון שהוא למעלה גם מבחי' נוני ימא שבעולמות העליונים כו'„ ועד"ז יש לפרש מ"ש כאן ש„יתבקש דג לחולה ולא ימצא“ – לא כהפירוש הפשוט שלא ימצאו דג, אלא שגם מעלת הביטול של דג (שתמיד נמצא במקום חיותו) לא ישיגנו ולא יגיענו ל„חולה“ (צדיק גמור שהוא חולת אהבה) שיבוא לתכלית הביטול, שלא להיות בבחי' „יש מי שאוהב“], כ"י, הרצוא (חולת אהבה) הוא ליבטל לגמרי, משא"כ דג, שאף שדעת רשב"ג שכל שבים אינו חוצץ³², שזה מורה על תכלית הביטול שאינו מציאות לעצמו כלל עד שכל מציאותו היא מציאות המים, הרי אין הלכה כמותו

26 לשון הכתוב – שה"ש ב, ה. ראה לקו"ת ברכה צו, ב. ובכ"מ.

27 נדפסה ברשימות חוברת יא בתחלתה.

28 פל"ה (מד, סע"א ואילך).

29 ראה תו"א ויקהל (בהוספות) קיד, ד. ובכ"מ.

30 לג, ב.

31 פרשתנו (בהעלותך) יא, כב.

32 מקוואות פ"ו מ"ז. ידים פ"ב מ"ב.

(בששה"ק תער"ב³³), ונמצא שגם דג אינו תכלית הביטול לגמרי, כהמכוון
 דהרצוא (חולת אהבה).

וזהו — מדרגה גבוהה כזו — „כולו זכאי“, ואז יבוא בן דוד.

וזה שנקרא כאן „בן דוד“, הפחות שבשמות — אף שמדובר במדרגה גבוהה, „כולו
 זכאי“ — הוא מצד תנועת הביטול דהמס"נ וקב"ע, שמגיע למעלה מעלה עד
 רום כל המדריגות, הקצה העליון שבמשיח.

33 לע"ע לא מצאנו בהמשך בשעה שהקדימו תער"ב שאין הלכה כרשב"ג* (ולהעיר, שברשימת ד'
 צריכים להודות (שנוכרה בפנים ס"ג) מציין ל„המשך ע"ב“, בביאור הטעם שגם בראים שבים שאין יכולים
 לחיות חוץ ממקורם (כשפורשין ליבשה), גופם נשאר קיים — שזהו „מפני ששורש גופם אינו מהים רק
 שורש חיותם“ (וראה השקו"ט שם בנוגע לדעת רשב"ג שכל שתחלת ברייתו מן המים מטבילין בו). ואולי
 הכוונה, שזהו הטעם שאין הלכה כרשב"ג שכל שבים אינו חוצץ, מפני ששורש גופם אינו מהים).

* בכ"מ (אג"ק חכ"ז ע' שסח. לקו"ש ח"ז ע' 75. ועוד) מציין לד"ה וראיתי אני תרס"ב (סה"מ תרס"ב ע' שנב):
 „נבראים דעלזאת"כ הגם שהם בטלים לאלקות מי"מ ה"ה בבחי' מציאות נבראים, וכמו הדגים שבים, שעם היות
 מהותם מים והמה מובלעים במי הים, מי"מ ה"ה מציאות נבראים בפ"ע ואינן מים ממש וחוצצים לענין טבילה,
 דאין הלכה כרשב"ג שסובר דכל שהוא מבריית המים כו"י.

לזכות

החתן התמים הרב יוסף מרדכי והכלה מרת מאטיל רחל שיחיו

פעלליג

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

ט"ז סיון, ה'תשפ"א

על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' שניאור זלמן וזוגתו מרת מרים בלומא שיחיו פעלליג

הרה"ת ר' אברהם ישעי' הכהן וזוגתו מרת לאה שיחיו ברקוביץ

זקניהם

הר"ר יוסף מרדכי ז"ל ויבלח"ט וזוגתו מרת מרים שתחי' פעלליג

הרה"ח ר' משה וזוגתו מרת ברכה שיחיו באַגאַמילסקי

הרה"ח ר' יהודה וזוגתו מרת ציפורה שיחיו איידעלקאָפּ

הרה"ח ר' דובער יצחק הכהן וזוגתו מרת לאה מיטא שיחיו ברקוביץ